

ת"פ 56802/12/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56802-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד עדי סעדיה וקורל בר
	המאשימה
	נגד
	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד ערן ראו
	הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 21.5.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, הנאשם והמתלוננת נשואים במשך 21 שנים ולהם שני ילדים. ביום 13.10.17, בשעות הערב, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת בבית, בהיותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול. הנאשם יצא מהבית ובשעה 01:13 שלח הודעה למכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ובה כתב **"אני בדרך הבית אם לא תבקשי סליחה עד שאגיע אני שובר את הדלת את נ' את ס' את אמא של אמא שלך את כל העולם שלך אני שובר תנסי אותי אני בדרך"**. בהמשך, שלח הנאשם הודעה נוספת למתלוננת ובה כתב **"אבל דבר אחד תזכרי. את זה שאת יכולה לחיות בלעדי אני כבר יודע הרבה שנים, אבל דבר אחד תזכרי זונה מסריחה מהתחת, ביום שקטין ירגיש סבל אני אתאבד עלייך ועל כל מי שיעמוד בדרך. אין יום שאני לא יבדוק שהוא שמח. ביום שאני אראה בו חוסר שמחה מתאבד עלייך ועל אמי ימח שמה וזכרה"**. בתגובה התקשרה המתלוננת לאחיה אשר התקשר למשטרה.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו. הוסכם בהסדר, כי התביעה תעתור לעונש הכולל מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות בכפוף לתסקיר חיובי, נטילת אחריות, שיתוף פעולה בכל הליך שיידרש ואי פתיחת תיקים חדשים. בנוסף הסכימו הצדדים לצו מבחן, ככל שתהא המלצה. ככל שיוגש תסקיר שלילי, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. עוד הוסכם בהסדר, כי התביעה תבקש מאסר על תנאי שיחול על כל עבירה של אלימות ואילו הנאשם יבקש שיחול רק על עבירה של איומים, וככל שבני הזוג ייפרדו, התביעה תעתור גם לחיוב הנאשם בתשלום פיצויים.

תסקיר שירות מבחן

עמוד 1

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 18.10.18, ציין כי הנאשם בן 47, אב לשלושה ילדים ומתגורר עם משפחתו בדירה שכורה. הנאשם בעל עסק פרטי בתחום המוניות. עוד ציין שירות המבחן, כי בנו הצעיר של הנאשם סובל מאוטזם ואינו משולב במסגרת חינוך. בתקופה האחרונה הנאשם ואשתו מתמודדים עם בעיות שעניינן ביקור סדיר של בתו במסגרת החינוך וזאת בסיוע קצין ביקור סדיר. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם החל לעשות שימוש בסם מסוג קנבוס באמצע שנות ה-20 לחייו, כדרך להתמודד עם קשיים שחווה. בחלוף מספר שנים הפסיק הנאשם לעשות שימוש בסמים בכוחות עצמו, אולם, חלף זאת, החל לצרוך אלכוהול. בשנת 2012 הנאשם השתלב במרכז גמילה "רטורנו" למשך 8 חודשים ועתה שולל הנאשם נזקקות בתחום זה. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הודה במיוחס לו, אולם לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו וצמצם מאחריותו. שירות המבחן ציין, כי המתלוננת והנאשם פנו ליעוץ זוגי. המתלוננת תיארה מערכת יחסים תקינה עם הנאשם, שללה בעיות בתפקודו וייחסה את התנהגותו האלימה להשפעת האלכוהול. כן מסרה המתלוננת, כי אינה חשה איום או סכנה לשלומה מצדו של הנאשם. שירות המבחן התרשם מגישה מגוננת מצד המתלוננת וקושי להתייחס לדפוסיו התוקפניים וההתמכרותיים של הנאשם. לאור התחייבות הנאשם לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, באותה העת, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך הגשת תסקיר משלים.
4. בתסקיר משלים מיום 21.1.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, להתבונן באופן ביקורתי על התנהלותו ולהעמיק בדפוסיו האלימים לרבות בדפוס צריכת האלכוהול. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, שולל נזקקות טיפולית ומתקשה לתת אמון בשירות, תוך שבחר להסתייע בטיפול בקשייו הזוגיים בגורמים העומדים לרשותו בקהילה. לאור האמור, שירות המבחן, לא בא בהמלצה שיקומית.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על הביטחון האישי של אדם ושלווה נפשו.
6. לטענתה, מידת הפגיעה גבוהה, הנאשם איים על אשתו כי יפגע בגופה וברכוש בהיותו תחת השפעת אלכוהול.
7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
8. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; לחובת הנאשם הרשעות משנת 1994 ומשנת 2008, לרבות הרשעה בעבירה נגד בת זוגו; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ואינו משתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית והנאשם לא עבר טיפול בתחום האלימות למרות עברו הפלילי.
9. מכאן, עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי בעבירות אלימות במדרג פשע ועוון והתחייבות.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי הנאשם עומד בשני פרמטרים מתוך ההסדר, אולם אינו משתף פעולה עם שירות המבחן.

11. לטענתו, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם שתה לשוכרה במהלך חגיגת שמחת תורה; הנאשם איים על המתלוננת שלא בפניה אלא באמצעות שליחת הודעות מאיימות בעת שהיה ברכבו; הנאשם ביצע את העבירה בתקופת משבר בחייו ובעת שהוא והמתלוננת התמודדו עם בעיות מורכבות, לרבות פטירת אבי הנאשם ממחלת הסרטן, אבחון בנו כסובל מאוטיזם, וקשיי לימוד של בתו.
12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם ואשתו נשואים 21 שנים, לנאשם בן קטין הסובל מאוטיזם ובת המתקשה בלימודים ומונה לה קצין ביקור סדיר; הנאשם עבר הליך טיפולי מוצלח לפני 8 שנים במסגרת קהילת "רטורנו". הטיפול סייע לנאשם באופן חלקי, הוא שותה אלכוהול לעיתים נדירות בלבד, אך לא נגמל לחלוטין; המתלוננת מסרה שמאז האירוע מושא כתב האישום, הנאשם לא שותה אלכוהול ומדווחת על מערכת יחסים תקינה; לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; הנאשם מטופל אצל רב מוכר בתחום ומקבל סיוע ותמיכה מצד חבריו ללימודים; לפי תסקיר שירות המבחן הראשון, הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה על הסבל שהסב לאשתו. הנאשם גם לקח אחריות מלאה על מעשיו בפני בית המשפט. מכאן, שאין לייחס משמעות של ממש לתסקיר השני, שלפיו הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, בשל הקושי ליתן אמון בקצינת המבחן, הן מבחינה מגדרית והן בכלל.
13. עוד טען, כי גם אם שירות המבחן לא מצא את הנאשם מתאים להליך טיפולי במסגרתו, יש לאפשר לנאשם לבצע צו שירות לתועלת הציבור.
14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, ואף בהיקף גדול יותר אם הדבר נדרש, ולצד זאת להטיל עליו רכיבי ענישה כלכליים.
15. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מתבייש במעשיו. עוד ביקש לקחת בחשבון את נסיבות חייו הקשות. הנאשם מסר, כי הוא והמתלוננת פנו לטיפול זוגי וכי ברצונו ליישב את ההדורים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. הנאשם לא עמד בכל הפרמטרים שהוסכם עליהם במסגרת הסדר הטיעון ולפיכך, יש לקבוע את העונש ההולם בהתאם למתווה הענישה שבחוק העונשין.
17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
18. הנאשם פגע בערכים החברתיים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
19. הנאשם הפנה נגד אשתו מלל מאיים בשתי הודעות ששלח אליה בהיותו ברכבו ותחת השפעת אלכוהול. המלל שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת כולל איומים ברף בינוני - גבוה. לאור נסיבות ביצוע העבירה עולה, אפוא, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.
20. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של איומים ברף בינוני - גבוה נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 8253/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** עמוד 3).

(25.11.18); רע"פ 9593-17 קריידלמן נ' מדינת ישראל (19.12.17); רע"פ 4719-13 צוקרן נ' מדינת ישראל (20.8.13); רע"פ 2016/11 קדוש נ' מדינת ישראל (14.3.11); רע"פ 2564/11 קנטור נ' מדינת ישראל (4.4.11); עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 קפס נ' מדינת ישראל (2.12.11).

21. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

22. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון אתהנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו והבעת צער וחרטה עליהם; הנאשם והמתלוננת נשואים 21 שנה, מנהלים משק בית משותף ולהם 3 ילדים. בנם הקטין של הנאשם והמתלוננת אובחן כסובל מאוטיזם ולבתם בעיות במסגרת הלימודים והוצמד לה קצין ביקור סדיר. תסקירי שירות המבחן עומדים על נסיבות חייו הקשות של הנאשם וההתמודדות הלא פשוטה עם מצב ילדיו ובני משפחתו; הנאשם והמתלוננת פנו לטיפול זוגי אצל רב;

לנאשם שתי הרשעות (עת/1). אולם, מדובר בהרשעות שהתיישנו ומכאן שלא ישמשו לחובתו;

לחובתו של הנאשם עומד היעדר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ושליטת נזקקות טיפולית. אין בידי לקבל את העמדה, כי הנאשם אינו זקוק לטיפול במסגרת שירות המבחן. טיפול זוגי אצל רב קהילה הוא מבורך. אולם, אין בכך כדי לייתר את מעורבותו הטיפולית של שירות המבחן, ובפרט, לאור הרקע ההתמכרותי של הנאשם. שירות המבחן הוא הגוף המקצועי שיש בידו ליתן המענה הראוי והמותאם לנאשמים הסובלים מצרכים טיפוליים התמכרותיים. המתלוננת אמנם מסרה לשירות המבחן, כי היא אינה חשה כל חשש מהנאשם וגם שללה בעיות בתפקודו. אולם ברי כי הן הנאשם והן המתלוננת מצמצמים מהיקף הבעיה והדפוסים ההתמכרותיים של הנאשם. בכך אין כדי לתרום להמשך הזוגיות וחיי המשפחה התקינים וגם אין בכך כדי לתרום להפחתה ברמת המסוכנות של הנאשם.

23. מכאן, כי לא ניתן למקם את העונש ההולם בתחתית המתחם ולהסתפק במאסר על תנאי בלבד. גם לא ניתן להטיל על הנאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור בהיעדר המלצה טיפולית. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. הואיל ונאשם והמתלוננת מנהלים משק בית משותף אין מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים.

24. לפי חוות דעת הממונה מיום 12.3.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של חודש וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 12.3.19. הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע העבודות ביום 28.4.19. מובהר לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה של אלימות במשפחה, לרבות איומים;

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, במעמד הצדדים.